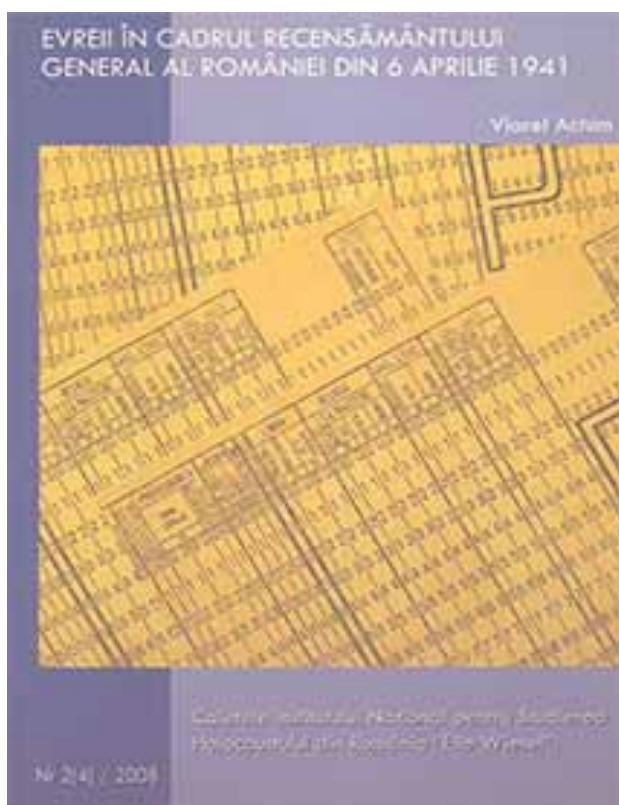

Viorel Achim: *Evreii în cadrul recensământului general al României din 6 aprilie 1941*

București: Editura Institutului Național pentru Studierea Holocaustului din România „Elie Wiesel”, 2008, 66 p. + 1 tab. (Caietele INSHR, nr. 2 (4) / 2008) ISSN 1842-8924

La 6 aprilie 1941, în cadrul recensământului general al României, s-a făcut și un „recensământ special al populației de origine etnică evreiască”. Studiul se ocupă de atenția specială pe care organizatorii recensământului, și în primul rând Sabin Manuilă, directorul Institutului Central de Statistică, au acordat-o înregistrării exacte a evreilor - aici intră pregătirea acestui recensământ special, cu măsurile luate pentru a preveni „eschivarea” evreilor de la recensământ și cu formularul special pentru evrei -, desfășurarea operațiunilor de recensare,

prelucrarea datelor recensământului, numărul evreilor înregistrați la recensământ și rolul pe care recensământul din aprilie 1941 l-a avut în politica antievreiască a guvernului Antonescu.

După prelucrarea finală a datelor recensământului, a rezultat că numărul total al evreilor care trăiau în România la 6 aprilie 1941 era de 315.003, care reprezentau 2,32% din populația totală a țării, care era de 13.535.757 locuitori. În iunie 1941, când Institutul Central de Statistică a comunicat presei rezultatele preliminare ale recensământului din aprilie 1941, era vorba de 302.090 evrei (2,2% din populația totală de 13.492.983 locuitori), dar fără evreii din serviciile armatei.

Studiul compară cifrele recensământului din aprilie 1941 cu datele pe care le oferă alte recensăminte și numărători ale populației evreiești din România, efectuate în preajma și în timpul celui de-al doilea război mondial, în primul rând "recensământul locuitorilor având sânge evreiesc" din 20 mai 1942, efectuat de Centrala Evreilor din România.

Numărul evreilor este discutat în contextul problematicii persecuțiilor la care a fost supusă atunci această populație și al Holocaustului.

"Recensământul din 6 aprilie 1941 oferă un tablou precis al numărului și repartizării pe județe și localități a populației evreiești, înainte de dislocările de populație evreiască începute în ultima decadă a lunii iunie 1941, când, la 22 iunie, Ion Antonescu a dat ordin ca toți evreii din sate să fie mutați și plasați în reședințele de județ, unde vor trăi pe cheltuiala comunităților evreiești locale. Așadar, momentul 6 aprilie 1941 se încadrează unei perioade bine delimitate în istoria persecuțiilor la adresa evreilor români, anume între (1) venirea la putere a lui Antonescu și politica sa antisemită cu măsuri mai mult de ordin juridic, pe de o parte, și (2) declanșarea politicii de dislocare și de distrugere a acestei populații, la sfârșitul lunii iunie 1941, în contextul intrării României în războiul împotriva U.R.S.S., când a avut loc pogromul de la Iași, iar mai apoi uciderea de evrei în Basarabia și Bucovina, urmate de deportările în Transnistria ale populației evreiești din aceste provincii. Recensământul din aprilie 1941 privește, așadar, prima etapă în politica antievreiască a guvernului Antonescu." (p. 37)

[\(versiunea integrală - Achim, Viorel. Evreii în cadrul recensământului general al României din 6 aprilie 1941. 2008.pdf, 4 MB\)](#)